

архітектура будівництво

Виходить
з 1962 р.
№ 13-14
(1249-1250)
листопад
2003 рік

Газета Київського національного університету будівництва і архітектури

60 років минуло з часу звільнення Києва та України від німецько-фашистських загарбників.

Схилимо голови в скорботі по загиблих та вшануємо ветеранів Великої Вітчизняної війни, які живуть серед нас!

ЩОБ НЕ ЗАЧЕРСТВИЛИ НАШІ ДУШІ, ЩОБ ГОРІВ НЕЗРИМИЙ ВОГОНЬ ВДЯЧНОСТІ ФРОНТОВИКАМ

Понад 40 місяців — з червня 1941-го по жовтень 1944-го палахкотіла на українській землі Велика Вітчизняна війна. Для всіх нас вона вічно у незгасній пам'яті. Ми назавжди запам'ятаємо висхідну та завершальну дату визволення України; від 18 грудня 1942 року до 28 жовтня 1944-го; від села Півнівка Міловського району на Луганщині до Закарпаття.

Війна й досі не закінчилася для багатьох. Для фронтовиків вона у спогадах, ранах і нагородах, які й дотепер знаходять своїх героїв.

І хоч зустріч із студентами відбувалась після IV-ї пари, тобто юнаки і дівчата були втомлені після напруженого дня, приємно було бачити як Олександр Петрович моментально оволодів аудиторією. Спочатку доцент Кутузов задав питання студентам, а потім розпочав відповідати сам. Понад 30 питань задали юнаки і дівчата фронтовику. Ось кілька його слів. "Було тоді мені сімнадцять з половиною. Всі мої ровесники добре пам'ятають який чудовий день був 22 червня. Сонячний, теплий. О 12

дня я почув повідомлення про напад на нашу країну... На війну пішов добровольцем, воював військовим розвідником, сержантом в цих військах... Був кілька разів поранений".

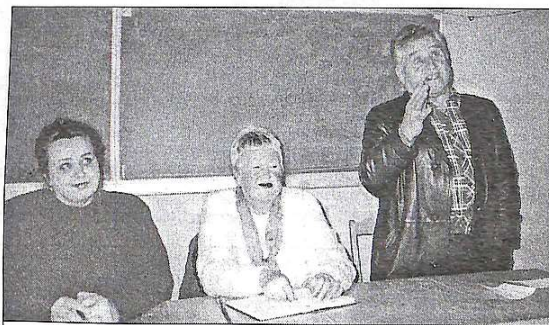
Деякі питання, на які відповідав гість студентів: "Чи страшно було на війні?", "Ви маєте поранення?", "Чи бивали Ви німців, як Ви ставитесь до них?", "Як Ви ставились до зрадників?", "Що на війні для Вас значила жінка?", "Що для солдата війни значили нагороди? і багато ін.

23 жовтня напередодні річниці звільнення України від фашистів факультет автоматизації інформаційних технологій (ФАІТ) запросив до себе фронтовика, бувшого доцента кафедри політичних наук, полковника у відставці Олександра Петровича КУТУЗОВА. Разом з ним до КНУБА приїхала гол. редактор міської газети "Київський вісник" Світлана Олександрівна Шмельова. Проводила зустріч заст. декана С. В. Цюцюра.

Тепер деякі відповіді фронтовика: "Не вірте тому, хто скаже, що не боявся на війні. У мене під час першої розвідки напарник запитав: "Ти боїшся?" Я — промовчав двічі. Але він був настирний. І я вимушений був відповісти: "Так боюсь, що нічого не пам'ятаю". Щодо зрадників, то О. П. Кутузов сказав: "При мені, в мой роті таких не було. Був, правда, один хлопець, що загнув на посту... Але й за це могли розстріляти". "Як я ставлюсь до німців? Не треба плутати німців і фашистів. Люди наші під час війни пам'ятають добрих, чутливих німців, які могли й таємно нагородувати наших наших людей... Тепер про нагороди. Знаєте, на війні не замислюєшся про нагороди. Тільки б вижити. Побачити матір, братів, сестер..."

Перший, хто добре відповів на запитання фронтовика, був Ігор ІВАНІЧЕНКО, староста ПН-11. В нагороду він отримав книгу "Говорять живіє і погибіє фронтовики", упорядником якої був доцент О. П. Кутузов. Виступали також В. ТИМОСЕВИЧ (БМО-14), Н. КОСТРОВСЬКА (ПН-12), а найбільше питань задала гостю Таня ЗАБАВА з АТП-11. Всіх також було нагороджено книгою.

На зустріч з фронтовиком при-

Моментально оволодів студентською аудиторією фронтовик О. П. Кутузов

йшов студент 36-ї групи ПЦБ будівельного факультету Андрій БЕНИЦЬКИЙ. Минулого року на зустрічі з О. П. Кутузовим його одногрупник і друг отримав цю книгу за свій виступ і відповіді на запитання. Тому Андрій мав можливість її прочитати.

"Я БУВ У СИЛЬНОМУ ЕМОЦІЙНОМУ ПІДНЕСЕННІ"

...Зі сторінок книги, — сказав А. Беницький, — я наче переносився в червень 41-го, під час нападу фашистів на СРСР сумував разом з фронтовиками над загиблими товаришами та радів перемозі в травні 45-го. Особливо мені сподобалась розповідь генерал-лейтенанта у відставці І. Тарасенка про штурм Сапун-гори, в якій розповідається, якими надзусиллями була взята ця стратегічна висота, яка відкрила шлях на Севастополь. Книга містить багато листів, сповнених любов'ю солдатів до своїх близьких та коханих. Серед них найемоційнішим є лист Валентина Єжкова (1942 рік) до

своєї матері, під час читання якого сльози так і накопчуються на очі. В листі він обіцяє обов'язково повернутися додому після того як переможною ходою пройде Берліном, але доля розпорядилася інакше — він загинув смертю хоробрих 11 червня 1943 року..."

Свою книгу автор нагородив також студентів ІТЕП-51 Ярослава Бабаянца — голову студентського самоврядування, Маріанну Лагуніну — старосту групи, відмінницю навчання і старосту групи ІУСТ-31, заступника голови ССВ Володю Купчинського. Володарями спогадів фронтовиків, занесених у книгу, стали краєвий куратор доцент Ю. П. ПРИСТАЙЛО та заст. декана ФАІТ С. В. ЦЮЦЮРА.

Меморіали, квіти, обеліски загиблим потрібні не мертвим, це потрібно живим. І ще їм потрібні СПОГАДИ про війну, якими можуть поділитися наші ветерани. Щоб не зачерствіли наші душі, щоб у них завжди горів незримий вогонь вдячності предкам.

підготовлено редакцією "А+Б"

Ігор Іваніченко отримав від автора книгу

Ювілейна дата

Академіку Корноухову — 100. Учні і послідовники не забули про це

23 жовтня виповнилося 100 років з дня народження видатного вченого в галузі будівельної механіки, академіка Академії наук України, доктора технічних наук, професора Миколи Васильовича КОРНОУХОВА. Цій ювілейній даті були присвячені урочисті збори в залі Вченої ради нашого університету.

Із вступним словом, ознайомленням із планом роботи урочистих зборів виступив зав. кафедрою будівельної механіки університету, перший проректор університету Віктор Андрійович БАЖЕНОВ. Доктор технічних наук, професор Володимир Александрович ЗАРУЦЬКИЙ — зав. відділом будівельної механіки тонко-стінних конструкцій Інституту механіки ім. С. П. Тимошенка НАН України запропонував слухачам трохи спогадів з часу, коли він працював з Миколою Васильовичем Корноуховим. Але найважливіше, що почули науковці з уст професора, — це розповідь про трансформування в тематиці наукового відділу, очолюваного проф. Заруцьким, ідей, задач, які пізліше поставив професор Корноухов і про те, що деякі з них нині є актуальними і старанно розв'язуються науковцями Інституту механіки.

Доктор технічних наук, професор, зав. відділом НДІБМ Євген Олександрович ГОЦУЛЯК зробив наукову доповідь на тему "Дослідження стійкості конструкцій в Науково-дослідному інституті будівельної механіки при КНУБА". Цими дослідженнями яскравіше займався видатний вчений.

Микола Васильович очолював кафедру будівельної механіки в Київському інженерно-будівельному інституті з листопада 1934 року. Серед учнів проф. Корно-

ухова багато докторів та кандидатів наук, велика кількість інженерів-дослідників.

Основні дослідження академіка М. В. КОРНОУХОВА присвячені стійкості стержневих систем (арок, ферм, рам, комбінованих систем). Ним було розроблено фундаментальні положення будівельної механіки стосовно до задач стійкості і об'єднаного розрахунку пружних систем на міцність і стійкість. Базуючись на принципі можливих переміщень М. В. Корноухов сформулював теорему для розрахунку стержневих систем за деформованою схемою. Для розв'язання задач стійкості ним було розроблено метод переміщень, метод сил і інші точні і наближені методи,

що узагальнюють відомі методи розрахунку статично невизначуваних систем.

У розрахунках рамних систем на стійкість широко розповсюдження отримав метод переміщень, найповніший розвиток якого здійснено в працях М. В. Корноухова, що протягом ряду років очолював дослідження в цій і ряді інших галузей будівельної механіки на Україні. Методи, які ним розроблено, знайшли відображення не лише в монографіях, але й в учбовій літературі, і отримали широкий розвиток в роботах його учнів і послідовників. Характерною особливістю наукової діяльності вченого був постійний зв'язок його досліджень із завданнями інженерної практики. Він запропонував методи розв'язання багатьох задач, поставлених перед Інститутом будівельної механіки АН УРСР різними провідними організаціями. В середині 50-х років при безпосередній участі академіка М. В. Корноухова у відділі, який він очолював, було розпочато дослідження ребристих оболонок, які надалі отримали розвиток в Інституті механіки НАН України.

На Вченій раді, присвяченій 100-літньому ювілею академіка Корноухова, були присутні і його учні з кафедри матеріалів нашого університету проф. Л. Т. Шкельов, доц. В. С. Єрьоменко, ст. викладач М. О. Пеклов. В той час вони були аспірантами Миколи Васильовича Корноухова.

С. ФІАЛКО,
доцент кафедри будівельної механіки

Із спогадами виступає д.т.н. В. О. Заруцький

Приходьте до редакції

Творімо газету разом

Чотири місяці минуло як закінчився попередній навчальний рік, потім були канікули і знову розпочалися лекції, практичні, заліки та іспити. Ми маємо щойно вступившу до університету нову зміну, яка дала присягу студента. І весь цей час — від вступу студента до КНУБА і до його закінчення студентська газета "Архітектура і будівництво" завжди з вами.

Кожен лист, запитання, що приходять до редакції, кожен матеріал, який готує "А+Б" разом із студентськими кореспондентами різних факультетів та дизайнерами-архітекторами М. Сивашовою та О. Колоградською (група АБС-54), не оминув нашої уваги. Всі запропоновані ідеї, кореспонденції знайшли місце на сторінках "А+Б".

Ми широким владним Вам усім. Мабуть, Ви помітили, що на сторінках студентської газети університету збільшилося матеріалів про студентське життя в КНУБА, розповідей про кафедри і спеціальності та про досвід навчання в інших країнах, які відвідували наші викладачі, аспіранти, про те, як необхідно берегти рід-

ну мову, недопускаючи її руйнування через лихослів'я та ін.

Дуже приємно розповідати тобі, наш читачу, що фрагменти з матеріалу "Хай ніколи не повториться жах, назва якому війна" (газета № 13—14, листопад, 2002 рік), підготовленого студентом будівельного факультету Ігорем Будимом та Андрієм Беницьким (ПЦБ-36) та ін. було надруковано в міській газеті "Київський вісник".

"А+Б" за допомогою своїх авторів, студентів, читачів, сподівається зробити вузьку багатотиражку ще крашою, цікавішою, оригінальнішою, сміливішою. Пропонуйте нам свої теми, ідеї, рубрики, надсилайте матеріали на актуальні проблеми, являючи в середовищі молоді, науковців, не тільки інформуючи, а й всебічно аналізуючи їх. Частіше пишіть нам, приходьте до редакції, діліться своїми радістю і смутком, роздумами про життя і поглядами на суспільні процеси. Довіряйте своїй студентській газеті, звертайтеся за порадами, ставте запитання, на які ми обіцяємо чесно відповідати.

Залишайтеся з нами!

Ірина ГЕРАЩЕНКОВА

Рис. С. Фролова

Творчість наших читачів

(детективна історія)

Наклад нашої студентської газети невеликий, а студенти КНУБА вважають її цікавою й веселою, хоч і дістається вона не всім. Нашу "А+Б" читають не лише студенти нашого університету, але й багато інших людей, до яких вона доходить. Особливо її хочуть мати випускники шкіл, що збира-

ються вступати у вузи і, насамперед, до КНУБА. Їм дуже цікаво, що це за "штука" — університет. Деякі, навіть пробують взяти участь в її створенні, оформленні, пропонують свої матеріали. Так було із ученицею 11-а класу школи № 210, випускницею 2003 року Іриною КАДІЄВСЬКОЮ (нині вона сту-

дентка І курсу Київського національного аграрного університету). Іра ще навесні написала оповідання про молодого хлопця СЕННО, з яким сталося багато пригод, доки він дівастав до коханої в день її народження.

І. МИХАЙЛІВ, (ПЦБ-36)

Від редакції: подасмо уривки з твору Ірини, друкуючи його мовою оригіналу, тобто російською.

були не заперти, он потянул за ручку... Как только зашел, увидел 2-этажную пародию на дом, мужика с двухстволкой и двух больших, старых овчарок. Они сидели рычали. Сеня стоял и моргал.

"Еще один вор, пробормотал мужик, и только Сеня хотел оправдаться, как тот крикнул 'фас'. Собаки бросились. Сеня понял: надо делать ноги. С букетом это неудобно, и он решил бросить его собакам. Сеня бежал уже метров сто и начал уставать, а лай сзади приближался. Чуть приостановился и в джинсы выплилась одна из собак. 'Черт! Мои любимые', подумал он и замомкнул ногой. Собака отлетела. Сеня старея и поплелся обратно. Сеня остановился: 'Где я?'"

(Нач. Оконч. на 4-й стр.)

Виставки

"Будівництво та архітектура 2003"

Наприкінці вересня у виставковому центрі "Київ експо плаза", що на вул. Салютній, проходила виставка "Будівництво та архітектура 2003".

Там було представлено найновіші досягнення в цій галузі, а саме: сучасні технології індивідуального житлового будівництва, будівельні та облицювальні матеріали, сучасні матеріали та інструменти для ремонту та модернізації будинків, квартир, котеджів, систем опалення, водооснащення, вентиляції, сантехніка, товари побутової хімії та ін.

На виставку були запрошені і студенти нашого університету, для яких українська компанія "ТПК-Центр", яка займається продажем будівельних конструкцій, проводила розіграш призів і яка вже кілька років надає можливість нашим студентам отримувати від неї іменні стипендії.

В. ДОЛЯ,
студентка, ПЦБ-37

1
СЕНЯ выбирал долго. Магазины уже почти закрывались, а подарить было нечего. Он искал подарок Аминой, новой девушке. Хотя она и была третьей за месяц, но была лучшей всех предыдущих и очень сильно ему нравилась. Можно сказать, что он был влюблен. Вот и решил купить ей что-то интересное, яркое, оригинальное и, может, смешное. Картину? Какую? "Три богатыря", например? Может часы, а может колготки, может накладные ногти, может листру, а может... Короче, он не знал...

2
Сеня зашел в буветирный. Все остальные просто уже были закрыты. Выбирать пришлось недолго, витрины выключались одна за одной. Он

"СЕНЯ ПОТРОГАЛ КАРМАН — ПОДАРОК НА МЕСТЕ..."

подошел к прилавку с браслетами. Продавец у него немного приобдирался: "Что-то подсказывает? Любый браслет сегодня со скидкой, кроме одного, полагаю, что он слишком дорогой для Вас". — "Беру. А именная вы не выгравироваете... Сколько?" — Сеня полез в карман.

Через 15 минут на серебряном браслете с золотыми камешками красовалась именная "Амина". Осталось выбрать коробочку. Взглянул на часы — без пятнадцати девять. Все. Он побегал к трамваям. И с трудом успел на 27-й. Но это только сзади он был 27-ым...

Он еще ни разу у нее не был. Амина рассказала как ехать, дала адрес и описала дом в частном сек-

торе. Дом был трехэтажный, за большими воротами. Сеня доехал до конечной, вышел, закурил и пошел быстрым шагом. Курил он уже почти четыре года, но Амина не любила запаха дыма, и он уже собирался бросить это дело. Название улицы он забыл, свернул на третьем повороте, как и надо было. Десять минут десятого... тут он вспомнил про цветы. Забыл купить. Возле домов толпами росли ромашки, незабудки. "Дешевка", подумал, но ничего другого ему не оставалось.

Он потрогал на месте ли коробочка. Все на месте, даже букет какой-то имеется. Сеня стоял уже перед воротами, дом старый, хотел позвонить, но звонка не было, а ворота

СВЯТО ВЕСЕЛИХ І ЗАВЗЯТИХ

Рис. О. Колоградської

Міжнародний день студента — це день відмінників і двієчників, зразкових студентів та тих, кого називають зірвіголовами. Це свято, коли всі студенти згадують про те, що їх єднає. А єднає їх гордий і високий статус (який, безумовно, треба виправдовувати), лекції і практичні, іспити, насичені студентські будні та веселі і неповторні студентські свята.

Ну й весела ж група ця ВВ-52!

На свято поспішайте до гуртожитку № 5

У СТУДЕНТІВ Є ДВА СВЯТА НА РІК: ДЕНЬ СТУДЕНТА І — КОЖЕН ДЕНЬ

Про студентів в усі часи ходили легенди. Навіть якщо ця братія була голодною і убогою, вона завжди вмiла радіти життю і пізнавати його. Загляньмо в історію: більше чи менше вчилися студенти минулого чи позаминулого століття порівняно із сучасними студентами — невідомо, але в усі часи **СТУДЕНТСТВО** відзначалося прогресивністю, вільюдомством, відданістю високим ідеалам, своїм молодечим завзяттям.

Та незважаючи на те, що студентство — це, без сумніву, краща частина людства і його світлі май-

бутні, донедавна в Україні серед численних свят і професійних днів Дня студента не було. Певна річ, студент — народ кмітливий і завжди знайде привід для святкування. Чи то День святого Валентина, чи День знань, чи міжнародний день трудящих — Першотравень, чи будь-яке інше свято легко адаптується у студентському середовищі! Але все-таки студентському люду бракувало власного свята, офіційної, так би мовити, декларації про те, що один із 365 днів у році цілком присвячується їм, студентам.

І ось 1999 року в українському календарі такий день офіційно з'явився. Президент України видав Указ, згідно з яким 17 листопада в Україні відзначається Міжнародний день студента.

Чому саме 17 листопада? Цю дату було оголошено Міжнародним днем студента ще в 1941 році на студентських зустрічах, що проходили в Лондоні, у пам'ять про антифашистські виступи празьких студентів у листопаді 1939 року. У жовтні-листопаді 1939 року празькі

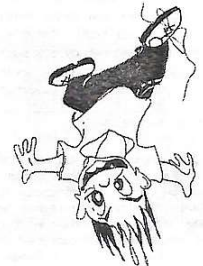
студенти виступили проти фашистського терору, що стало поштовхом до розвитку студентського руху. Під час однієї із сутичок було вбито студента-медика, що ніс білий шит із написом: "Іду на бій за справедливість у світі". В день похорону цього студента, 15 листопада, тисячі студентів вийшли на вулиці. Відповідно на студентську антифашистську демонстрацію стали чергові репресії — арешти, концтабори, розстріли. Саме на згадку про трагічні події у Празі Веселітня рада студентів у Лондоні і прийняла рішення відзначати 17 листопада як Міжнародний день студента. Історія цього свята зайвий раз засвідчує, що студенти не лише здатні веселитися і радіти життю, а й борються за високі ідеали і жертвувати задля них своїм життям.

Міжнародний день студента — це день відмінників і двієчників, зразкових студентів та тих, кого називають зірвіголовами. Це свято, коли всі студенти згадують про те, що їх єднає. А єднає їх гордий і високий статус (який, безумовно, тре-

ба виправдовувати), лекції і практичні, іспити, насичені студентські будні та веселі і неповторні студентські свята.

Згадую свої студентські роки: просто райське життя, ніяких тобі сімейних проблем і серйозних обов'язків (крім "учитись, учитись і ще раз учитись"). Лекції іноді перетворювалися на кумедні діалоги між викладачем і студентами. Викладачі, звичайно, все "мотали на вус" і на іспитах влаштовували студентам "шоу" — тут уже було не до веселощів. Після "відсиджування" на лекціях студенти бігали до бібліотеки, де було ще веселіше. Юрба схилялася над єдиним екземпляром якого-небудь видання, і всі серйозні думки, прочитані вголос, перетворювалися в жарт. Збоку могло видатися, що зрозуміти і запам'ятати в такому веселому гаморі нічого неможливо, але ні — розумнінькі голви усе схоплюють швидко...

А поза навчальними аудиторіями та бібліотекою у міжсесійний період стільки всього цікавого — й усе для тебе... І, головне, перефразо-

вуючи класика, прожити студентські роки треба так, щоб діти та внуки — студенти, гортаючи ваші студентські альбоми чи слухаючи ваші розповіді, заздрісно зітхали: "Ну й цікаве студентське життя у вас було!". А розглядаючи ваші дипломи, брали своїх предків собі за приклад.

А поки що — неповторного святкування вам Дня студента — 2003!

І. ГЕРАЩЕНКОВА

ДЕНЬ СТУДЕНТА... з гуртожитку

Гуртожиток. Прокидаються зранку п'ятеро студентів в одній кімнаті.

- Студент I курсу: — Жах, запізнюєтесь! Швидше на пари!
- Студент II курсу: — Які пари, краще поспимо!
- Студент III курсу: — Ну, якщо вже прокинулися, давайте по пиву.
- Студент IV курсу: — Яке пиво, лише горілки!

... домашнього

- 7.00 — задзвонив будильник, не розплющуючи очей, розбив його;
- 8.00 — задзвонив другий будильник, розплющив одне око, вимкнув його;
- 8.30 — задзвонив третій будильник, розплющив очі, побачив час, остовпів;
- 9.00 — вийшов на вулицю, прочекав півгодини на автобус, прочекав півгодини на автобус, пішов пішки;
- 9.30 — обігнаний автобусом, вилаявся, поплентався далі;
- 9.40 — сів у інший автобус, відразу заснув;
- 10.00 — прийшов до універу, зайшов до аудиторії, ліг спати;

Студент V курсу: — Отже, кидасмо монету: якщо "орел" — п'ємо горілку, "решка" — пиво, стане ребром — спимо далі, а якщо зависне в повітрі — йдемо на пари.

Розмова в гуртожитку: — Вчора купив кулінарну книгу, але нічого приготувати не зміг. — Чому? — Розумієш, кожен рецепт починається словами: "Візьміть чисту каструлю..."

- 10.05 — закінчилася пара, від перенапруги пішов покурити;
- 10.20 — прийшов на другу пару, викладач вигнав, погано, знервованний, пішов покурити...
- 13.45 — пари закінчилися, час зустрітись з однокурсниками;
- 19.00 — повернувся з зустрічі, пішов спілкуватися з однокурсниками;
- 24.00 — повернувся додому, погано, пішов покурити;
- 1.00 — ліг спати;
- 2.30 — нарізав заснув;
- 7.00 — задзвонив будильник, не розплющуючи очей...

ЩО ЦІКАВЕНЬКОГО МОЖЕТЕ РОЗПОВІСТИ?

На порозі — найбільше, найвеселіше свято земної кулі — **ДЕНЬ СТУДЕНТА!** Невже ви не підготувалися до нього або не знаєте що існує такий день в календарі?

Ми вирішили опитати студентів і довідатися, чи "знають" вони про своє "професійне" свято? Ось запитання, які ми їм запропонували:

А. ПІКУЛЬ, ПЦБ-23 (будівельний фак.)

1. У мене студентське життя асоціюється з відсутністю вільного часу на рішення власних розрахункових робіт, щоб злати їх власно, а також з гуртожитковими байками; 2. Частіше бувало, коли відзначають день студента ще й понадюрмово. 3. Якщо пиво пити не з пляшки чи з бокала, а ложкою з тарілки (малими порціями) — п'яніш набагато швидше.

В. ТЮШКА, ФАП

1. Напевно, студентське життя в мене перш за все асоціюється з недосаними ночами та курсовими, а вже потім з веселим життям студента та першим коханням. 2. Наврядчи, адже про це говорять майже не за місяць до

1. Із чим у вас асоціюється студентське життя (заліки, курсові, з веселим життям в гуртожитку, недосані ночі, писання шпаргалок, перше кохання...); 2. Чи було колись, що студенти не знали про свято студента або забували його відзначити?; 3. Чим би ви хотіли б поділитися із читачами "А+Б" (сто-сується свята студентів).

МАКСИМ, I курс, ПСУТ

1. Поки я не можу повністю претендувати на високе звання студента — ще не пройшов бойового хрещення першою сесією. 2. Наразі з моїх знайомих про нього мало хто знає... 3. Гадаю, що за кілька років зможу розповісти щось цікавенького. Поки що сподіваюсь, що КНУБА нам щось запропонує сам.

Підготували: А. БЕНИЦЬКИЙ, ПЦБ-36, студент
Є. МОСКАЛЕНКО, співробітник

